

Nr 529.

Av herr **Dahlgren m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 250, angående provisorisk förbättring av vissa ersättningar i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 250 föreslås bl. a. ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 18 juni 1927 (nr 234) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Med hänvisning till vad som anförts i av oss väckt motion i anslutning till Kungl. Maj:ts proposition nr 251 beträffande nödvändigheten av höjda ersättningsbelopp vid olycksfall föreslås,

att riksdagen måtte besluta antaga Kungl. Maj:ts förslag till förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 18 juni 1927 (nr 234) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, med följande ändringar.

Härigenom förordnas — — — att gälla.

6 §.

För skada — — — i ersättning.

1) om olycksfallet — — — under sjukdomstiden:

a) erforderlig läkarvård — — — och dylikt;

b) sjukpenning för — — — följande tabell.

Den årliga arbetsförtjänsten uppgår		Sjukpenningens belopp	
till (kronor)	men ej till (kronor)	kronor	öre
—	1 485	4	—
1 485	1 755	4	50
1 755	2 025	5	—
2 025	2 295	5	50
2 295	2 565	6	—
2 565	2 835	6	50
2 835	3 105	7	—
3 105	3 375	7	50
3 375	3 645	8	—
3 645	3 915	8	50
3 915	4 185	9	—
4 185	4 455	9	50
4 455	4 725	10	—
4 725	—	10	50

2) om olycksfallet — — — höjande av arbetsförmågan.
På därom — — — gällande beräkningsgrunder.
Ersättning, varom — — — myndighets försorg.
Kan vid — — — den skadade.
Kostnad för — — — militära myndighet.

7 a §.

Å sjukpenning — — — angivna grunder.
För tid då — — — en femtedel.
Tillägg till livränta — — — av arbetsförmågan.
Beträffande provisoriskt tillägg — — — eller livräntan.
Vad i denna paragraf — — — vid förstärkt försvarsberedskap m. m.

8 §.

Den årliga — — — under a) — c).
För fast — — — tretusen kronor.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1946. Fråga om jämkning i ersättning må upptagas till prövning utan hinder därav att den i 22 § enligt förordningens äldre lydelse angivna tiden för väckande av sådan fråga försuttits.

Stockholm i maj 1946.

Gunnar Dahlgren.

Harald Johanson.

Gösta Kempe.

Axel Nordström.
